

Pasjes, ze kunnen zo handig zijn. Behalve als je geen portemonnee wil en alles in je kontzak stopt. Dat kan funest zijn voor je pasjes. Nu is er de Secrid Cardprotector, die beschermt je plastic kaarten. tekst Ton Verheijen | foto's Kick Smeets

EUREKA

PORTEMONNEE 2.0

De portemonnee is een honderd jaar oude uitvinding, geschikt voor muntgeld en papier, maar niet voor bescherming van de pasjes die we tegenwoordig gebruiken. Als ze constant onder spanning staan - door het dragen van de portemonnee in de kontzak - breken ze vaak al binnen een jaar. En bovendien is uit onderzoek gebleken dat leer de pasjes broos maakt. Tijd voor iets nieuws. De aluminium Secrid Cardprotector beschermt maximaal zes pasjes tegen buigen en breken en het zou bescherming moeten bieden tegen het uitlezen door RFID-hackers.

In de Verenigde Staten is het uitlezen van identiteitsgegevens door hackers al jaren een issue. Daar zijn de meeste creditcards gebaseerd op RFID-techniek: Radio Frequency Identification. In Nederland kenden we dit niet, totdat ook hier RFID werd geïntroduceerd met de ov-chipkaart, die in Amsterdam en Rotterdam al wordt gebruikt. RFID-kaartlezers zijn op internet voor enkele tientjes te koop. Ze kunnen dwars door leer en stof heen, maar niet door het aluminium van de Secrid Cardprotector, aldus de bedenkers van de kaarthouder.

De Secrid Cardprotector zit slim in elkaar als we de bedenkers, Marianne van Sasse van IJsselst en René van Geer, mogen geloven. Van Sasse van IJsselst: 'Langs de randen van de ov-chipkaart is een heel dun draadje ingebouwd dat als antenne fungeert. Hoe groter het onbedekte oppervlak van de ov-chipkaart, des te sterker de kracht van de antenne en hoe makkelijker hackers hun gang kunnen gaan. Tenzij je onze cardprotector gebruikt.' Ze legt uit: 'Als je op een station voor het toegangspoortje staat, je protector opent en je ov-chipkaart als achterste kaart laat uitsteken, steekt die ver genoeg uit om de toegangspoort te openen maar net niet ver genoeg voor hackers om uit te lezen. Bij alle andere houders moet het pasje er helemaal uit.'

ROER OMGOOIEN

Deze uitvinding is te danken aan de kredietcrisis. Spirid, het ontwerp bureau van Van Geer en Van Sasse van IJsselst, raakte begin dit jaar enkele grote klanten kwijt. De een investeerde niet meer in innovatie, de ander begon een eigen ontwikkelafdeling. 'Alle tegenslag kwam tegelijk', aldus Van Geer. 'Dat was een goed moment om het roer om te gooien.' Ze besloten alleen hun beste ontwerper Paul van Diepen in dienst te houden, een eigen merk in de markt te zetten en een serie innovatieve portemonnees te introduceren, te beginnen met de Secrid Cardprotector.

Vanaf het begin was duidelijk dat de vormgeving basaal en no nonsense moest zijn. De simpele basisvormen van universele stijlliconen als Zippo, Swatch en Apple dienden als

ONTWERPERSDUO

Marianne van Sasse van IJsselst (45) volgde de Mode Academie in Amsterdam. Ze werkte onder meer voor Borsumij Textiles en maakte ontwerpen voor HEMA, V&D, Hunkemöller, C&A en de Bijenkorf. Daarnaast was ze directeur van Sashlon, een groothandel in nachtkleding. René van Geer (48, links) komt van de TU Delft. Hij is industrieel ontwerper en bedenker van slimme technische innovaties voor tal van bedrijven. Van Geer en Van Sasse van IJsselst ontwikkelden al twintig jaar productinnovaties voor onder meer MaxiCosi, de Postbank, KPN, Sitecom. Het duo heeft twaalf jaar ervaring in het ontwikkelen van pasjeshouders. Ze kennen de markt. Van Sasse van IJsselst: 'Van onze eerste pasjeshouder, de BodyCard, zijn er sinds 1997 zo'n zevenhonderdduizend verkocht bij onder meer Shell-pompstations. We krijgen nog steeds fanmail van verstockte gebruikers. Die BodyCard was best een leuk dingetje hoor, maar we wisten dat het beter kon. Hij is niet echt mooi, niet intuïtief in gebruik, niet chique en niet duurzaam. Alle commentaren hebben we meegenomen in dit ontwerp. Wij denken dat we de ultieme pasjeshouder hebben ontwikkeld.'

uitgangspunt. De keuze viel op een platte, rechthoekige vorm waar de pasjes uit konden schuiven. De tientallen prototypes en testmodellen die volgden, weken qua vorm nauwelijks meer af van dit grondidee. Qua materiaal werd gekozen voor geanodiseerd aluminium. Dat is keihard, laat geen vette vingers achter en gravures goed uit komen.

Cruciaal was de vraag hoe de pasjes ingeklemd konden worden in de houder en toch konden verschuiven ten opzichte van elkaar. Er werd zes maanden gezocht, gevoeld, getest, gemeten en verlijnd. Klittenband tegen de zijwanden bleek perfect te werken maar had al na twee weken minder wrijvingskracht. Ook rubber was niet ideaal. De oplossing werd gevonden in twee metalen bladveertjes die in het doosje tegen de zijwanden zijn ingeklemd en op enkele plaatsen zijn voorzien van een vezelige structuur die de pasjes op hun plaats houdt.

Ook de knop heeft een verhaal. Van Geer: 'Die

nodigt uit om iets te doen. Noem het fun. Veel mensen duwen eerst. Dat geeft niet. Ze komen er vanzelf achter dat je de knop naar beneden moet drukken, zodat de pasjes trapsgewijs tevoorschijn komen. Door ze een voor een terug te schuiven pak je eenvoudig de gewenste pas.'

Een knop ontwikkelen die prettig functioneert en jaren meegaat was een hels karwei. Er werden wel honderd knoppen getekend, die naast mooi ook technisch uitvoerbaar moesten zijn. Een experiment met een minuscule veertje aan een plastic hefboompe - dat de pasjes omhoog duwt - beviel goed.

THUIS TESTEN

Maar zou het veertje sterk genoeg zijn? Een heel weekend zat Van Geer thuis te testen. Drie dagen op rij drukte hij het knopje naar beneden, om het daarna weer los te laten. 'Stoppen papa!', zeiden de kinderen. Maar papa moest weten hoe vaak de protector open

zou gaan want 'ieder detail dat onopgemerkt blijft, legt een bom onder je project'. Na achttienduizend keer drukken stopte Van Geer ermee. De knop functioneerde nog steeds. Conclusie? Als je de Secrid Cardprotector elke dag vijf keer gebruikt, gaat hij minstens tien jaar mee.

Sinds begin oktober is de Secrid Cardprotector voor 24,95 euro te koop op de website en in cadeauwinkels en tassen- en lederwaren-winkels. Van Geer en Van Sasse van IJsselst hebben in de eerste zes weken drieduizend stuks zelf in elkaar gezet en verkocht. Vanaf nu laten ze de assemblage doen in de sociale werkplaats. In 2010 hopen ze er vijftigduizend te verkopen in de Benelux. Daarna volgt de rest van de wereld.

www.secrd.com

